

Een der vele blikken van belangstelling van de Koningin-Moeder is de mondhygiëne. Utrecht 1929, H. M. bezoekt de Tentoonstelling.

IN MEMORIAM KONINGIN EMMA

Juist op den avond, dat de Nederlandsche Vereeniging tot Bestrijding van het Tandbederf „Het Ivoren Kruis” haar Jaarvergadering hield te Rotterdam, bevatten de couranten een bericht, dat de gezondheidstoestand van H. M. de Koningin Moeder reden gaf tot eenige bezorgdheid, daar zij lijdende was aan een bronchitis.

Hoewel haar hooge leeftijd deze ongerustheid wel motiveerde, had toch niemand onzer kunnen vermoeden, dat reeds zoo spoedig daarna een einde zou komen aan het leven van onze Beschermvrouwe.

Op den 20sten Maart is H. M. Koningin Emma ontslapen.

Even plotseling als de droeve tijding van haar heengaan het geheele Nederlandsche Volk overviel, maakt ook datzelfde Volk zich hier te lande zoowel als in Oost en West op, om in sympathieken wedijver te getuigen van zijn liefde en afhankelijkheid aan de Lands-Moeder, die was heengegaan.

De komende dagen lieten geen twijfel over aangaande de gevoelens van rouw, waarin ons Volk zich gedompeld voelde. Vele tientallen van duizenden hebben gedurende het defilé een eerbiedigen afscheidsgroet gebracht aan de baar van deze hoogstaande Vorstin en evenveel duizendtallen hebben zich aan den weg geschaard, waarlangs de droeve stoet voorbijtrok, die haar naar de laatste rustplaats in de Nieuwe Kerk vergezeld.

Dat de deelneming van de bevolking in deze dagen zoo algemeen was, heeft zeker niemand verwonderd. Als Koninklijke Moeder van onze geëerbiedigde Koningin Wilhelmina, maar ook als een bijna symbolische figuur van edele menschenliefde en toewijding voor alle rangen en klassen der bevolking, had zij zich een weg gebaan tot ieders hart, zonder onderscheid. Geen wonder, dat deze lieve en hoogstaande Vrouw, wier leven zelf één opoffering beteekende, voor 's menschen leed en ellende een ontvankelijk gemoed betoonde.

Zoo ging er van haar een groote steun en belangstelling uit voor al die verëenigingen, die zich tot taak stelden om het lot van den lijdenden medemensch te verzachten.

Het naar haar genoemde „Emma-bloempje” zal in de toekomst blijven getuigen van haar medeleven in het leed der tuberculosepatiënten, evenals de stichting „Oranje Nassau's Oord”, door haar bestemd tot Sanatorium voor lijdens aan tuberculose.

Dat haar ook het lot van de tandlijdende menschheid ter harte ging, daarvan leverde het bewijs de groote sympathie die zij de Nederlandsche Vereeniging tot Bestrijding van het Tandbederf toedroeg.

Reeds een jaar na de oprichting viel aan de jonge vereeniging de eer te beurt dat H. M. de Koningin-Moeder het Beschermvrouwschap wilde aanvaarden. En in den loop der jaren is haar groote belangstelling voor het werk der Vereeniging nooit verflauwd.

De toezending van elk onzer nieuwe uitgaven werd steeds beantwoord met een schrijven, dat waardeering uitsprak voor onzen nuttigen propaganda-arbeid. En de keeren, dat de Vereeniging het initiatief nam om een groote tentoonstelling te organiseren, op tandheelkundig terrein, mocht ook haar bezoek tegemoet gezien worden.

Zoo mochten wij de Koningin-Moeder ontvangen gedurende de Tandheelkundige Tentoonstelling die van 26 Maart t.e.m. 1 April 1921 in den Haag werd gehouden in het Gebouw van het Gymnasium. Met groote belangstelling het materiaal beschouwende, was dit bezoek geenszins een koude formaliteit, maar woorden van waardeering werden uitgesproken voor het goede werk der Vereeniging en vol interesse werden vragen gesteld over vele der tentoongestelde voorwerpen.

Een toen in 1929 van 5—10 Augustus te Utrecht het Congres voor Mondhygiene gehouden werd onder het voorzitterschap van collega *A. L. J. C. van Hasselt*, den toenmaligen voorzitter van onze Vereeniging, ook toen werd H. M. de Koningin Moeder bereid gevonden om dit congres te stellen onder haar auspicium als Beschermvrouwe. En het verslag, dat over dit Congres in het Tijdschrift voor Tandheelkunde gegeven werd, bevatte de mededeeling van den voorzitter der tentoonstellingscommissie, collega *G. D. Margadant*: „Wij hebben 's Woensdags het genoeg gemaakt persoonlijk te ondervinden hoe onze geliefde Koningin Moeder met alle belangrijke gebeurlijkheden in den lande meeleeft. Wie H. M. met werkelijk ongekunstelde belangstelling de tentoonstelling voor mond-

hygiene heeft zien bezoeken, heeft daarvan een duidelijk bewijs gekregen."

De vele malen, dat H. M. de Koningin Moeder blijk gaf van waardeering voor het werk der tandheekkundige wetenschap, doet alleszins de behoefte verklaren, die zich thans opdringt, om op deze plaats in ons Tijdschrift de nagedachtenis van onze Lands-Moeder te gedenken.

En speciaal voor de Nederlandsche Vereeniging tot Bestrijding van het Tandbederf „Het Ivoren Kruis", die sterk gevoelt, juist gedurende de voorbereiding van de herdenking van haar 25-jarig bestaan in 1934, een herdenking, waarbij zij zeker niet afwezig zou zijn gebleven, hoe haar heengaan een schaduw zal werpen op dit zilveren feest.

Namens het Bestuur is het Register van rouwbeklag te Rotterdam ten Stadhuize geteekend door den Voorzitter en is ook een schrijven van deelneming verzonden aan H. M. de Koningin, terwijl een palm-tak als laatste afscheidsgroet ten paleize aan de baar onzer Hooge Beschermvrouwe is neergelegd.

Maar een grootscher beeld van onzen rouw zal zijn de eerbiedige herinnering aan deze hoogstaande, menschlievende Vorstin, die bij ons onuitwischbaar in de gedachte zal blijven.

J. J. BACKER DIRKS.

Rotterdam, 30 Maart 1934.